

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De
Imitatione Christi Libri Quatuor**

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XLV. Quòd omnibus non est credendum : & de facili lapsu verborum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](#)

C A P U T X L V.

Quòd omnibus non est credendum: &
de facili lapsu verborum.

1. **D**a mihi auxilium , Domine,
de tribulatione , quia vana
salus hominis.

Quàm sæpe ibi non inveni fidem,
ubi me habere putavi ?

Quoties etiam ibi reperi , ubi mi-
nus præsumpsi ?

Vana ergo spes in hominibus : sa-
lus autem justorum in te, Deus.

Benedictus sis, Domine Deus meus,
in omnibus, quæ accidunt nobis.

Infirmi sumus & instabiles : citò
fallimur & permutamur.

2. Quis est homo , qui ita cautè &
circumspectè in omnibus se custodi-
re valet , ut aliquando in aliquam
deceptionem vel perplexitatem non
veniat ?

Sed qui in te , Domine , confidit,
ac simplici ex corde quærerit, non tam
facile labitur.

O 4

Et

Et si inciderit in aliquam tribulationem, quocunque modo fuerit etiam implicatus, citius per te eruetur, aut à te consolabitur: quia tu non deseres in te sperantem usque in finem.

Rarus fidus amicus, in cunctis amici perseverans pressuris.

Tu, Domine, tu solus es fidelissimus in omnibus, & præter te non est alter talis.

3. O quām bene sapuit sancta illa anima quæ dixit: Mens mea solidata est, & in Christo fundata!

Si ita mecum foret, non tam facile timor humanus me sollicitaret, nec verborum jacula moverent.

Quis omnia prævidere, quis præcavere futura mala sufficit?

Si prævisa sæpe etiam lèdunt, quid improvisa nisi graviter feriunt?

Sed quare mihi misero non melius providi? Cur etiam tam facile aliis credidi?

Sed homines sumus, nec aliud quām fragiles homines sumus, etiam

etiam si Angeli à multis æstimamur
& dicimur.

Cui credam, Domine? cui, nisi ti-
bi; Veritas es, quæ non fallis, nec
falli potes.

Et rursus: Omnis homo men-
dax, infirmus, stabilis & labilis, ma-
ximè in verbis; ita ut statim vix
credi debeat, quod rectum in facie
sonare videtur.

4. Quàm prudenter præmonuisti,
cavendum ab hominibus: & quia
inimici hominis, domestici ejus, nec
credendum, si quis dixerit: Ecce híc,
aut ecce illic.

Doctus sum damno meo, & uti-
nam ad cautelam majorem, & non
ad insipientiam mihi.

Cautus ergo (ait quidam) cautus
esto, serva apud te, quod dico. Et
cum ego fileo, & absconditum cre-
do, nec ille silere potest, quod silen-
dum petiit, sed statim prodit me &
se, & abit.

Ab hujusmodi fabulis & incautis
hominibus protege me, Domine, ne
in

Verbum verum & stabile da in os
meum, & linguam callidam longè
fac à me.

Quod pati nolo, omnimodè cave-
re debeo.

5. O quām bonum & pacificum
de aliis silere, nec indifferenter om-
nia credere, neque de facili ulterius
effari:

Paucis se ipsum revelare, te sem-
per inspectorem cordis quærere:

Nec omni vento verborum cir-
cumferri, sed omnia intima & ex-
terna secundūm placitum tuæ vo-
luntatis optare perfici!

Quām tutum pro conservatione
cælestis gratiæ, humanam fugere ap-
parentiam, nec appetere, quæ foris
admirationem videntur præbere:
sed ex totâ sedulitate sectari, quæ
vitæ emendationem dant & fervo-
rem!

Quām multis nocuit virtus scita,
ac præproperè laudata!

Quām

Quàm sanè profuit gratia silentio
servata in hac fragili vita , quæ tota
tentatio fertur & militia !

C A P U T X L V I .

De confidentia in Deo habenda quan-
do insurgunt verborum jacula.

I. **F**ili , sta firmiter , & spera in me .

FQuid enim sunt verba , nisi
verba ? Per aërem volant , sed lapi-
dem non lœdunt .

Si reus es , cogita quòd libenter
emendare te velis .

Si nihil tibi conscientius es , pensa
quòd velis libenter pro Deo hoc su-
stinere .

Parum satis est , ut vel verba inter-
dum sustineas , qui necdum fortia
verba tolerare vales .

Et quare tam parva tibi ad cor
transeunt , nisi quia adhuc carnalis
es , & homines magis , quàm opor-
tet , attendis ?

Nam quia despici metuis , repre-
hendi pro excessibus non vis & excu-
sationum umbracula quæris .

2. Sed